

BIBAIION ONOMAZOMENON NEOΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ Μετὰ τῶν μὴ Προϋπαρχουσῶν Εἰκόνων τῶν ἐν αὐτῷ Περιεχομένων Ὁμιλιῶν Νεωστὶ Μετατυπωθέν τε καὶ Κοσμηθέν. Παρὰ δὲ Θεοφυλάκτου Ἱεροδιακόνου τοῦ Τζανφουρνάρου μετ' ἐπιμελείας ὅτι πλείστης Διορθωθέν : — **ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ** παρ' Ἀντωνίῳ τῷ Πινέλλῳ. τὸ ἀγκυή εἶτος τὸ σ̄ρίον. **CON PRIVILEGIO.**

In-4° de 4 ff. non chiffrés et 380 pages. Titre encadré d'un bois et bois dans le texte. Peu commun.

Le f. 2 (1° & v^o) contient l'épître dédicatoire suivante :

Τῷ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠῳ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ ΚΥΡΙΑῳ ΘΕΟΦΑΝΕΙ Τῷ ΞΕΝΑΚΙῳ
ΕΠΙΤΡΟΠῳ ΚΑΙ ΕΞΑΡΧῳ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῳ.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ διαδοχὴ τῶν φυσικῶν πραγμάτων νὰ εἶναι κατὰ πολλὰ ἀναγκαῖα εἰς ἐτοῦτον τὸν κόσμον διὰ νὰ φυλάττωνται παντοτινὰ νὰ μὴν τὰ φθεῖρη ὁ χρόνος καὶ νὰ τὰ ἀφανίξῃ, ὧ πανιερώτατε καὶ σοφώτατε δέσποτα (διὰτὶ ὡσάν τὸ σῶμα χωρὶς ψυχὴν εἶναι ἀκίνητον, τοιουτοτρόπως καὶ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς χωρὶς αὐτῆς μένει συγχυσιμένος καὶ ἀνερέργητος), διὰ τοῦτο ὡσάν πρώτη αἰτία καὶ χρησιμωτάτη ἡ θεία πρόνοια τὴν ἐκατασκεύασεν εἰς τὸν κόσμον ἐτοῦτον. Ὅθεν βλέποντας ἐγὼ Ἀντώνιος ὁ Πινέλλος τὴν ὠφέλειαν τῆς εὐεργεσίας ὁποῦ ἀπὸ τὴν αἰδιότητα τῶν πραγμάτων λαμβάνεται, καὶ παρακινήθεις ἀπὸ ζῆλον τῆς σεμνῆς εὐλαβείας ὁποῦ ἔγω πρὸς τὴν σὴν πανιερότητα, καὶ ἀπὸ ἄκραν ἀγάπην ὁποῦ πρὸς τὸ θεοσεβές γένος τῶν Ἑλλήνων κρατῶ, προσβλέποντας μόνον εἰς τὴν ὠφέλειαν καὶ ὑψωσιν αὐτοῦ, ἐπιχειρίστηκα τὸ βάρος νὰ μετατυπώσω τὸ παρὸν βιβλίον **ΝΕΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ** ὀνομαζόμενον, ἵνα, ὡς νέος φοῖνιξ, νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς σποδοῦ τῆς πρώτης τυπώσεως, καὶ νὰ μείνῃ παντοτεσινδὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κόσμου διὰ καθρέπτην καὶ παρακίνησιν τοῦ καθενὸς χριστιανοῦ εἰς τὸ ἀγαθόν.

Δὲν μοῦ ἐφάνη ἀνάρμοστος στολισμὸς ἢ πρόσθεσις τῶν εἰκόνων ἐκεῖνων τῶν ἀγίων ὁποῦ εἰς αὐτὸ ἐμπεριέχονται· οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὸν κόσμον ἐτοῦτον ἡ ἰδέα τῆς αὐτῆς ἀγιότητος· ἐπειδὴ μὲ τὰς ἀνερμηγεύτους αὐτῶν

